

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1133/08
17.04.2008. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Branislave Apostolović, predsednika veća, Nadežde Radević, Zvezdane Lutovac, Biljane Dragojević i Jasminke Stanojević, članova veća, u pravnoj stvari tužilje-protivtužene AA, koju zastupa AB, advokat, protiv tuženog-protivtužioca BB, koga zastupa BA, advokat, radi izdržavanja maloletne dece, odlučujući o reviziji tužilje izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Zrenjaninu Gž.786/07 od 28.05.2007. godine, u sednici održanoj 17.04.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

USVAJA SE revizija tužilje i preinačuje presuda Okružnog suda u Zrenjaninu Gž.br.786/07 od 28.05.2007. godine u delu koji se odnosi na izdržavanje maloletne dece, odbija žalba tuženog kao neosnovana i potvrđuje presuda Opštinskog suda u Zrenjaninu P.br.2417/06 od 16.03.2007. godine u stavu trećem izreke.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Zrenjaninu P.br.2417/06 od 16.03.2007. godine stavom prvim izreke razveden je brak između parničnih stranaka. Stavom drugim izreke maloletna deca stranaka VV rođena aa. godine i GG rođena vv. godine poverene su tužilji da samostalno vrši roditeljsko pravo. Stavom trećim izreke tuženi je obavezan da na ime doprinosa za izdržavanje dece plaća po 15% za svako dete od svoje mesečne zarade umanjene za poreze i doprinose za obavezno socijalno osiguranje, koju ostvaruje kod "DD" u ĐĐ, počev od 16.03.2007. godine, pa ubuduće, a dospele rate da plati odjednom u roku od 15 dana sa zakonskom zateznom kamatom od dospeća svake rate pa do isplate, a ubuduće do svakog 10-og u mesecu, i u slučaju docnje da plati zakonsku zateznu kamatu od dospeća svake rate do isplate, pod pretnjom prinudnog izvršenja. Stavom četvrtim izreke zahtev za plaćanje doprinosa za dečije izdržavanje je u preostalom delu odbijen kao neosnovan. Stavovima petim, šestim, sedmim i osmim izreke odlučeno je o održavanju ličnih odnosa tuženog sa maloletnom decom, a stavom devetim da svaka strana snosi svoje troškove postupka.

Presudom Okružnog suda u Zrenjaninu Gž.br.786/07 od 28.05.2007. godine preinačena je prvostepena presuda u usvajajućem delu odluke o zakonskom izdržavanju, tako što je odbijen tužbeni zahtev za obavezivanje tuženog da doprinosi izdržavanju maloletne dece iznosom od preko 10% za svako dete od mesečne zarade umanjene za poreze i doprinose za obavezno socijalno osiguranje koju ostvaruje tuženi kod "DD", dok je u preostalom usvajajućem delu odluka o zakonskom izdržavanju potvrđena, a žalba tuženog odbijena. U delu kojim je uređen način održavanja ličnih odnosa tuženog sa decom (stavovi peti, šesti, sedmi i osmi izreke) prvostepena presuda je ukinuta i predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Protiv drugostepene presude tužilja je izjavila blagovremenu i dozvoljenu reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

U odgovoru na reviziju tuženi je osporio sve revizijske navode.

Vrhovni sud je ispitao pravilnost pobijane presude na osnovu člana 399. ZPP i utvrdio da je revizija osnovana.

Predmet spora u revizijskom postupku je visina doprinosa tuženog za izdržavanje svoje maloletne dece. Prema utvrđenom činjeničnom stanju, maloletna VV rođena je aa. godine, a maloletna GG vv. godine. Deca su rođena u braku stranaka koji je trajao od gg. do đđ. godine. Tuženi iz ranijeg braka ima sina starog __ godina za koga, po pravnosnažnoj sudskoj presudi, plaća 20% od svoje zarade. Tuženi je rođen 1963. godine i prebivalište mu je u EE gde njegova majka poseduje stan. Međutim, tuženi radi u "DD", pa je zbog toga zakupio stan u ĐĐ za koji plaća mesečnu zakupninu u iznosu od 200 evra. Njegova mesečna zarada je u periodu od 01.03.2006. do 31.07.2006. godine iznosila 37.600,00 dinara u proseku, a u periodu od 01.08.2006. do 31.01.2007. godine je iznosila 47.400,00 dinara u proseku. Tuženikova majka poseduje još jedan stan u EE koji izdaje pod zakup, od čega tuženi dobija iznos od 50 evra mesečno. Tužilja je rođena __. godine, __ je, stambeno je obezbeđena, zaposlena je i ostvaruje zaradu u iznosu od oko 25.000,00 dinara mesečno. Maloletna deca stranaka idu u vrtić za koji tužilja plaća mesečnu naknadu u iznosu od 1.215,00 i 810,00 dinara. Minimalna suma izdržavanja u smislu člana 160. stav 4. Porodičnog zakona, u toku prvostepenog postupka iznosila je 11.380,00 dinara.

Kod takvog činjeničnog stanja, imajući u vidu uzrast maloletne dece i njihove potrebe, stambene prilike stranaka i njihove novčane prihode, kao i postojanje obaveze tuženog da doprinosi izdržavanju još jednog deteta, pravilno je, po nalaženju ovog suda, prvostepeni sud utvrdio da tuženi treba i može da na ime svog doprinosa za izdržavanje dece stranaka plaća po 15% za svako dete mesečno. Ovakva odluka prvostepenog suda u skladu je sa odredbama člana 154., 160., 161. i 162. Porodičnog zakona, pa se osnovano u reviziji tužilje ističe da je drugostepeni sud smanjieniem obaveze tuženog na 10% zarade za svako dete mesečno svoju odluku zasnovao na

u drugostopnom sudu, smanjenjem obaveza tuženog na 15% zarade za svako dete mesečno, svoja odluka zasnovao na pogrešnoj primeni materijalnog prava.

Imajući u vidu utvrđenu zaradu tuženog, određeni iznos od 15% predstavlja 7.000,00 dinara mesečno u proseku, što i po nalaženju ovog suda odgovara potrebama dece obzirom na njihov uzrast, uz odgovarajući doprinos tužilje. Prema članu 160. stav 1. i 3. Porodičnog zakona, izdržavanje se određuje i prema mogućnostima dužnika izdržavanja, pri čemu one zavise od njegovih prihoda, mogućnosti za zaposlenje i sticanje zarade, njegove imovine, njegovih ličnih potreba, obaveza da izdržava druga lica i drugih okolnosti od značaja za određivanje izdržavanja. S obzirom na godine starosti tuženog, njegovu stručnu spremu (inženjer), visinu prihoda koju ostvaruje iz radnog odnosa, njegove stambene i ostale imovinske prilike, kao i obavezu izdržavanja još jednog deteta, a posebno imajući u vidu da je izdržavanje maloletne dece dužnost roditelja, Vrhovni sud nalazi da je tuženi dužan da obezbedi sredstva potrebna za izdržavanje svoje dece, a utvrđene činjenice ukazuju da je on u mogućnosti da to čini, pa i na teret obima zadovoljena sopstvenih potreba.

S obzirom na izloženo, Vrhovni sud je primenom člana 407. stav 1. ZPP odlučio kao u izreci.

Predsednik veća – sudija,

Branislava Apostolović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

NN